

Terugblik en teksten Heel de Aarde en poëzie voor overleg werkgroep Gr Kerk 20260512

Woensdagmorgen 6 mei en donderdagvond 7 mei (13 en 9 aanwezigen incl. begeleiding)

Leeftijd 50+, niet alleen kerkmensen, ook mensen via de seculiere pers.

Doel

Hoe kan poëzie mensen in beweging zetten in het kader of n.a.v. de tentoonstelling Heel de Aarde.

Programma

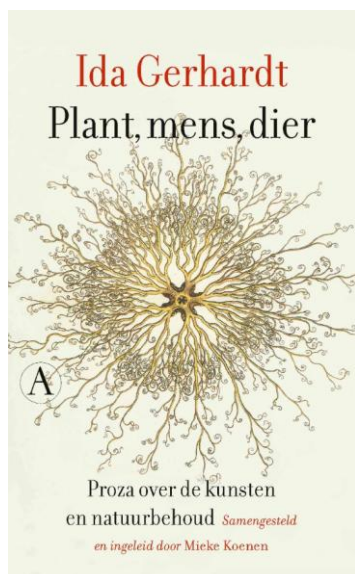
Leiding Wil van Egmond, inbreng twee deskundigen, Elisabeth Ketwich en Nanda Jansen.

Na een introductie van Wil over aanleiding en doel van deze bijeenkomst, worden meegenomen gedichten voorgelezen. Daarna vertelt Nanda over de persoon en het werk van Ida Gerhardt, en Elisabeth vult dit aan met haar persoonlijke betrokkenheid bij Ida en haar werk.

De bijeenkomst wordt afgesloten met geschreven haiku's of elfjes.

Holwortel uitgebloeid, geel zaait glanzend zwart diep verborgen	een ochtend ongekend veel herkenning onverwachts heb dank o God
water het stroomt langs het riet geeft de natuur leven oerkracht	door Amerongen meidoorn hagen boterbloem, paardenbloem lente modderschoenen
Verborgen nu ontmoet een andermens reisgenoot verrassend	Stil is de natuur door iedeéén te zien door allen verknoeit
De vliegenvanger de vliegen zijn gevlogen de vangst is klein	Mei helder licht de bloesempracht braamsluiper zingt barstesol
Ida! zo wonderlijk. niet altijd grijpbaar. horend haar zachte woorden. ontroerend!	schepping Uw schepping Ook onze schepping Zijn wij goede rentmeesters? Amen
Woensdagmorgen bij elkaar luisteren, vragen stellen pijn in het hart Verwondering.	de natuur is er en zal er altijd zijn voor ons Houd het in leven.

Peinzend steeds verder snel harder stromend brekend in een val waterval	Nu komt de zomer dagen van warmte en zon vakantiegeluk
Fluitekruid wit kant stralend langs berm en slootkant de lange winter voorbij Blijdschap.	Wind veel regen donder en bliksem de zon onmetelijk depressie
Insecten verspreiden ziektes bevuchten de bloesem hoe mee om te gaan?	Natuur Zo mooi Zijn we zuinig? we zijn te nonchalant. Jammer
Paardebloem Weidevol geel Geen groen asfalt Maar stralend deze lente Hoop!	



Het aards geluk

Het toegangspad, tussen de meidoornhagen.
Een kwikstaart komt naar onze namen vragen.

De diepe tuin, vol groen geheimenis,
waar in het hart een rozen doolhof is.

Het vriendhuis, benedendijks gebed.
Men speelt er zondagsvonds strijkkwartet.

Ida Gerhardt, Zaltbommel 1972

